

håanden at værne Folk af med den Spille-
 lidenskab, man saaledes har næret. Man
 bliver nødt til at gaa frem ligesom over for
 Misbruget af Morfin, Opium og Spiritus.
 Der er endnu en hel anden Ting i Forbin-
 delse med dette Spørgsmaal om Klasse-
 lotteriet, og det er det, som jeg nu skal komme ind paa.
 Et Medlem af det franske Finansudvalg ud-
 gav en Gang et Skrift om Lovgivningsvir-
 somheden. Dette Skrift udkom i mange
 Sprog og blev ogsaa oversat paa Dansk un-
 der Titlen „Hvad man ser og man ikke ser“.
 Forfatteren var Frederic Bastiat. Ved at
 se paa denne § 7 i Finanslovsforslaget min-
 dedes jeg om dette lille Skrift. Der er paa
 § 7 kun omtalt Klasselotteriet, men Klasse-
 lotteriet staar i direkte Forbindelse med et
 andet Lotteri, nemlig Vare- og Industri-
 lotteriet. Disse Lotterier ere høvdede sam-
 men som Hæmsse Tvinginger. Ved at ud-
 vide Klasselotteriet nødes vi til samtidig at
 udvide det andet Lotteri; det ene følger af
 det andet. Nu kunde jeg have Øyst til saa
 kort som muligt at give et lille historisk
 Overblik. Det kan være ganske gabuligt, at
 Tinget faar at høre, hvorledes det er gaaet
 med dette Varelotteri. Mange ærede Med-
 lemmer kende det vel, men her er jo ogsaa
 ny Medlemmer i Tinget. Den 18de Oktbr.
 1883 fremsatte Justitsministeren i Folke-
 tinget et Forslag til Lov, ifølge hvilket de
 bestaaende Industrielotterier skulde ophøre i
 1887, og samtidig foreslog Ministeren, at
 Regeringens Næt til at give Bevilling til
 den Slags Institutioner skulde ophæves.
 Den 3dje April 1884 afgav Folketingets Fi-
 nansudvalg sin Betænkning og erklærede sig
 med et Flertal af 13 mod 2 enig med Jus-
 titsministeren i, at man skulde afskaffe Re-
 geringens Bevillingsret med Hensyn til
 Oprettelse af Lotterier og ophæve de be-
 staaende Lotterier i 1887. Den 25de April
 vedtoges Lovforslaget enstemmig i Folke-
 tinget og gik til Landstinget. Der blev det
 liggende til næste Aar og i November 1885
 gik Lovforslaget til et Udvalg i Landstinget.
 I Slutningen af Samlingen 1885—1886 ved-
 tog Landstinget efter Indstilling af Udvalget en
 motiveret Dagsorden, i hvilken Justitsministe-
 ren blev opfordret til ad administrativt Vej
 at ordne Spørgsmaalet om Industrielotte-
 rierne. Den 19de April 1886 blev der saa
 administrativt, uden Folketingets Samtykke,
 stift imod Aftalen med Folketinget, givet 15
 Mars Koncession paa et nyt Industri-
 og Varelotteri. I det følgende Aar udtalte
 Folketingets Finansudvalgs Flertal en stærk
 Protest mod den administrativt udstedte
 Koncession til et nyt Industrielotteri, og
 jeg skal tillade mig at meddele Tinget Ind-

holdet af denne Protest. Den lyder saaledes:
 „Ved Forhandlinger mellem Justitsministeren
 og flere tidligere Finansudvalg var der op-
 naaet Enighed om, at de nuværende Industri-
 lotterier burde ophøre med den 16de Juli
 1887, da den sidste af de hidtil udstedte
 Koncessioner udløb, og at ny Koncessioner
 kun burde gives med Rigsdagens Billigelse.
 Efter Udvalgets Opfordring gav Ministeren
 i Samlingen 1883—84 denne Aftale Udtryk
 i et Lovforslag, og ligesom Udvalget fuld-
 stændig tiltraadte de Indvendinger, Mini-
 sterens i Motiverne fremsatte mod Industri-
 lotterier overhovedet, saaledes opnaaedes der
 ogsaa i et og alt Enighed om Lovforslaget
 mellem Ministeren og Folketinget. Naar Mi-
 nisteren nu, efter en af Landstinget fremsat
 Opfordring til at „tage Sagen under for-
 nyet Overvejelse for om muligt ad admini-
 strativt Vej at tilvejebringe en bedre Ordning“,
 har givet Koncession paa et nyt Fælleslotteri,
 der maa sætne Industrielotteri-Væsenet for
 en længere Arrække, maa Udvalgets Flertal
 udtale, at efter den med Finansudvalget
 og Folketinget fædsindne Forstaelse burde
 en saadan Foranstaltning ikke være truffen
 uden forudgaaende Forhandling med og Bil-
 ligelse af dette Ting. Flertallet har
 fremdeles den bestemte Mening at Industri-
 lotterierne bør ophøre, og hvad særlig den
 udstedte Koncession angaar, da kan man,
 om man end ikke kan dømme om den i alle
 dens Enteltheder, inden Driftsplanen fore-
 ligger, dog ikke se rettere, end at i flere
 væsentlige Henseender ville de samme Ulemper,
 som klæbe ved de nuværende Institutioner,
 ogsaa hæfte ved det ny“. Der har altsaa
 Folketinget indtaget en aldeles bestemt af-
 visende Stilling lige over for denne paa ny op-
 rettede Lotteriinstitution, og det har forbaudet
 mig i høj Grad at se, at man senere hen
 ved sit Samtykke til ny Udvidelser af Klasse-
 lotteriet aldeles har forbigaaet Hensynet til
 denne administrativt oprettede Institution,
 som man har protesteret imod endogsaa i ret
 skarpe Udtryk. Vi have hørt forskellige
 Sammensmeltninger omtale her i Tinget i
 de senere Dage, men det er besynderligt at se,
 at der i Finansudvalget har været en fuld-
 stændig Enighed, Socialdemokraterne, Venstre-
 Reformpartiet, moderate og Højremænd have
 alle sammen været enige om at gaa med til
 denne Udvidelse af Lotteriet. Jeg fremdrager
 det kun som et ejendommeligt Moment. Hvis
 det nu havde drejet sig om ubetydelige Be-
 løb, Smaaebeløb, kunde der være Anledning
 for Folketinget til at lade denne Sag gaa i
 Glemmebogen, men det er ingenlunde saa-
 ledes. Industrielotteriinstitutionen kræver i
 Virkeligheden flere Udgifter end hele den